

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวล ของผู้ป่วยก่อนผ่าตัดที่เข้ารับการผ่าตัด ในห้องผ่าตัดโรงพยาบาล กระทุ่มแบน และเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวล ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีวิธีการวิจัยดังนี้

ประชากรและการเลือกตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ป่วยที่จะได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด ทั้งที่เป็นผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในที่ได้รับไว้รักษาในโรงพยาบาลกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ป่วย ที่เข้ารับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ 2549 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ 2549 โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาดังนี้

1. มีอายุระหว่าง 15 - 55 ปีขึ้นไป
2. เป็นผู้ป่วยนอกที่มีการนัดล่วงหน้า ก่อนที่จะทำการผ่าตัดหรือทราบว่ามีภาวะผ่าตัดทันที
3. ผู้ป่วยในที่นอนโรงพยาบาลเพื่อเตรียมการผ่าตัดหรือเมื่อทราบว่าต้องรับการผ่าตัดในวันรุ่งขึ้น
4. ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี สามารถฟังภาษาไทยได้รู้เรื่องและเข้าใจได้ถูกต้อง
5. ผู้ป่วยจะต้องให้ความร่วมมือในการรักษาและให้ข้อมูลตามจริง

ทั้งนี้ตัวอย่างที่ทำการเลือกภายใต้เกณฑ์ ดังกล่าวมีจำนวนทั้งสิ้น 76 รายโดยเสนอดารางดังต่อไปนี้

ประเภทผู้ป่วย	เดือนพฤศจิกายน พ.ศ 2549	เดือนธันวาคม พ.ศ 2549	รวม
ผู้ป่วยใน	26	33	59
ผู้ป่วยนอก	5	12	17
รวม	31	45	76

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลจากแฟ้มประวัติผู้ป่วย ประกอบด้วย ชื่อ ประเภทผู้ป่วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สิทธิในการรักษาพยาบาล ปัญหาค่าใช้จ่ายในการเจ็บป่วยครั้งนี้ ประวัติการผ่าตัดที่เคยได้รับ ประวัติโรคประจำตัวของผู้ป่วย ชนิดการผ่าตัด ระยะเวลาการรับการผ่าตัด และการได้รับข้อมูลก่อนผ่าตัด

2. แบบวัดความวิตกกังวล วัดอาการผิดปกติด้านอารมณ์ ผู้วิจัยกำหนดใช้แบบวัดความวิตกกังวลของ คันทันนีส์ สมิตะเกษตริณ (พ.ศ 2528) ที่ใช้ในการศึกษาสุขภาพจิตของผู้ป่วยโรคเรื้อรังเป็นผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในโรงพยาบาลโรคเรื้อรัง เป็นแบบวัดที่พัฒนาขึ้นโดย DR. William W. k. Zung (วิลเลียม คัมบลิว เค ชุง)

แบบวัดประกอบด้วยคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับอาการของผู้ป่วยก่อนที่จะได้รับการผ่าตัด จำนวน 20 ข้อแต่ละข้อเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยมีคำตอบจะแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ไม่เลยหรือเป็นเวลาเล็กน้อย หมายถึง ผู้ตอบมีความทุกข์เกี่ยวกับอาการนั้น อยู่บ้างเล็กน้อยนาน ๆ ครั้งหรือไม่มีเลย
2. เป็นบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบมีความทุกข์เกี่ยวกับอาการนั้น อยู่บ้างบางเวลา แต่ไม่สม่ำเสมอ และเป็นจำนวนน้อย
3. เป็นเวลานานพอควร หมายถึง ผู้ตอบมีความทุกข์เกี่ยวกับอาการนั้นสม่ำเสมอ และมีจำนวนพอประมาณไปถึงมาก
4. เกือบหรือตลอดเวลา หมายถึง ผู้ตอบมีความทุกข์เกี่ยวกับอาการนั้นอย่างมากทั้งความถี่ และความรุนแรง และเป็นเกือบหรือตลอดเวลา

การจัดระดับความวิตกกังวลถือตามการจัดระดับของชุง โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยที่ได้ ดังนี้ คือ

- คะแนนเฉลี่ย 20-35 จัดอยู่ในระดับปกติไม่ปรากฏความวิตกกังวล
- คะแนนเฉลี่ย 36-47 จัดอยู่ในระดับความวิตกกังวลเล็กน้อย-ปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 48-59 จัดอยู่ในระดับความวิตกกังวลเด่นชัด-รุนแรง
- คะแนนเฉลี่ย 60-80 จัดอยู่ในระดับความวิตกกังวลสูงมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาต ใช้แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลฉบับแปลเป็นภาษาไทย (Original ชื่อ ASI - Anxiety Status Inventory ของ Dr. William K.Zung) จากคุณศันสนีย์ สมิตะเกษตริน
2. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลกระทุ่มแบน ผ่านหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาล เพื่อเก็บข้อมูลในโรงพยาบาลกระทุ่มแบน
3. ดำรวจและคัดเลือกผู้ป่วย ตามเกณฑ์ที่กำหนด บอกจุดประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือ
4. บันทึกข้อมูลส่วนบุคคลบางส่วน ได้แก่ ชื่อ สกุล การผ่าตัด การวินิจฉัย และระยะเวลาที่อยู่โรงพยาบาล สิทธิในการรักษา โดยผู้วิจัยเอง
5. ให้ผู้ป่วยทำแบบวัดความวิตกกังวลก่อนที่จะรับการผ่าตัด
6. นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 13.0 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์อธิบายโครงสร้างผู้ป่วยที่เป็นตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่า สถิติพื้นฐานสำหรับตัวแปรกลุ่ม ค่าร้อยละ จำแนกตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประเภทผู้ป่วยเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สิทธิในการรักษาพยาบาล ปัญหาค่าใช้จ่ายในการเจ็บป่วย ประวัติการผ่าตัดที่เคยได้รับ ประวัติโรคประจำตัวของผู้ป่วย ชนิดของการผ่าตัด ระยะเวลาที่ท่านรอรับการผ่าตัด การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคและการผ่าตัด และหลังผ่าตัดผู้ป่วยต้องการใครดูแลเป็นพิเศษ
2. การวิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยก่อนผ่าตัด ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน โดยทำการวิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยก่อนผ่าตัด จำแนกตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประเภทผู้ป่วยเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สิทธิในการรักษาพยาบาล ปัญหาค่าใช้จ่ายในการเจ็บป่วย ประวัติการผ่าตัดที่เคยได้รับ ประวัติโรคประจำตัวของผู้ป่วย ชนิดของการผ่าตัด ระยะเวลาที่ท่านรอรับการผ่าตัด การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคและการผ่าตัด และหลังผ่าตัดผู้ป่วยต้องการใครดูแลเป็นพิเศษ
3. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวล ของผู้ป่วยก่อนผ่าตัด

จำแนกตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวข้องได้แก่ ประเภทผู้ป่วยเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สิทธิในการรักษาพยาบาล ปัญหาค่าใช้จ่ายในการเจ็บป่วย ประวัติการผ่าตัดที่เคยได้รับ ประวัติโรคประจำตัวของผู้ป่วย ชนิดของการผ่าตัด ระยะเวลาที่ท่านรอรับการผ่าตัด การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคและการผ่าตัด และหลังผ่าตัดผู้ป่วยต้องการใครดูแลเป็นพิเศษ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบทางสถิติทดสอบ t-test กรณีที่ปัจจัยดังกล่าว จำแนกเป็น 2 กลุ่มแล้วใช้สถิติทดสอบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว One-Way ANOVA

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์